

El Diacrític | Actualitzat el 03/07/2017 a les 14:26

?70.000 euros legalment malgastats i tot ben «normal»

Jordi Martí Font, regidor de la CUP a Tarragona, reflexiona entorn a les presumptes irregularitats en les despeses realitzades amb la targeta de l'Entitat Municipal del Transport tarragonina | «Al món de merda dels que ens governen potser sí que és «normal» anar cada dimarts i dijous a restaurants on cal deixar-se més de 90 euros per menjar però en el món de la majoria dels mortals això és una escopinada a la cara»

Entrada a la seu de l'EMT de Tarragona

En el ple municipal de l'Ajuntament de Tarragona del passat 16 de juny de 2017, durant una estona vaig haver de sortir del Saló de Plens perquè hi ha coses que ni es poden ni cal aguantar. Com a exemple, les paraules-escombraria de la portaveu «socialista» del Govern, Begoña Floria, defensant l'exgerent de l'Empresa Municipal de Transports (EMT), Mario Cortés, que el grup de Ciutadans havia portat a la Fiscalia. El meu cos va reaccionar com ho fa quan necessita expulsar del seu interior quelcom que li produeix malestar o que li és tòxic. I vaig vomitar com un personatge qualssevol dels de Luis Martín Santos a *Tiempo de silencio*.

El meu cos boterut té tendència a reaccionar davant mentides, mitges veritats, disculpes falses, les reals que només són literatura dolenta o altres formes de fer de la colla que des de fa dos anys m'envolta; i quan dic «colla» no cal dir que em refereixo a part de la minoria que mana. Quan vam arribar aquí, amigues i companyes ens deien que, a poc a poc, ens immunitzaríem de veure i notar des de la primera fila com respiren els qui «administren» els diners de totes i tots «tan bé com poden», tan barroerament com saben. I no, el temps no ens ha immunitzat, afortunadament.

Algú podria dir que, on hi diu «administrar», jo, si fos coherent amb el que penso i veig hauria d'haver dit «robar» però és clar que això seria delictes i, com que sempre paga poca roba, seria una ximpleria monumental dir-ho i més escriure-ho aquí. I trobant-nos on ens trobem i sabent el que sabem, penso que podem dir «administrar» sense deixar d'entendre'ns i fer camí.

Al Ple, Begoña Floria va acusar l'oposició de dur a terme una «política carronyera» que no pensa

«en el bé de la ciutat». Ens va acusar de «crucificar la gent públicament de la pitjor manera» i de ser «corresponsables» del que havia passat. I davant d'això és lògic que els fàstics es converteixin en vòmit, esdevinguin físics i no tinguin volta enrere, sense grup de ciberactivistes que ho pugui esmenar.

El que havia passat, per a qui no ho recordi, era que la targeta de Mario Cortés, en quatre anys, havia fet despeses de 70.093 euros en diversos restaurants, amb una mitjana de 94 euros per àpat; havia servit per pagar multes de trànsit i consumicions a bars de copes; continuats viatges a Madrid que sempre tenen explicacions lògiques (o no); i un viatge a París a una trobada internacional de dones voltor (que en llenguatge neoliberal anomenen «emprenedores») anomenat Global Summit of Women, on les úniques representants polítiques de l'Estat espanyol eren la mateixa Floria i Ana Botella. Tot molt «normal» i totalment relacionat, per si algú en dubta, amb la gerència d'una empresa municipal que es dedica a gestionar els busos de Tarragona. Una empresa, amb pèrdues anuals del voltant de nou milions d'euros que ja havia fet coses ben estranyes com encadenar 17 contractes amb una mateixa empresa entre 2011 i 2015 per valor de 274.000 euros, motiu pel qual el gerent, el maig de 2016, va dimitir.

Vist des de fora i vist des de dins, una vergonya absoluta si és que a aquesta gent els en queda un mil·límetre de la que potser un dia van tenir... Ara bé, per si algú en dubta, que quedi clar que tot és més que legal, justificable i «normal». Al món de merda dels que ens governen potser sí que és «normal» anar cada dimarts i dijous a restaurants on cal deixar-se més de 90 euros per menjar però en el món de la majoria dels mortals, de la majoria de tarragonins i tarragonines, això és una escopinada a la cara. I quan t'escopinen a la cara pots mirar cap a un altre cantó i callar o pots mirar fit a fit qui ho fa, investigar, acumular informació, esperar pacientment i acabar sumant els «normals» que n'estem més que farts i ja som multitud. La resta d'opcions que us passen pel cap jo no les contemplo.

Recordo quan la Begoña Floria ens va dir, a la Laia Estrada i a mi, el primer cop que vam anar a una reunió d'una empresa municipal, que no es podia votar que «no» i que allà no s'hi venia a fer política. Recordo quan vam decidir no donar suport als comptes de les empreses on anàvem i van aturar la reunió ja que no veien clar que hi votéssim en contra, perquè «mai ningú no ho havia fet abans». Recordo quan els vam demanar que possessin càmeres a les reunions de les empreses municipals, a les comissions informatives i al plenari per tal que la ciutadania els veiés en acció, fent el que fan amb total «normalitat». Se'n van fotre directament i tot i que van aprovar emetre els plenaris per internet, mai no ho han fet.

La llum els amoïna i és per això que utilitzen paraules buides com «transparència» per ser tan foscos com calgui i que es noti poc o no se'n parli gens. És clar que ens ho expliquen, ens ho justifiquen i és clar que «tots en som responsables» però crec que cal dir amb totes les lletres poca-vergonya (o millor en castellà, que és «sin») a qui des de l'administració permet aquests comportaments, els alimenta durant anys i quan algú ho denuncia públicament acusa l'acusador de «carronyer». Cal denunciar-los públicament, a totes i a tots els que veuen «normals» aquests comportaments, i no parlo només de la Fiscalia o dels jutjats, perquè no és «normal» llençar els diners d'aquesta manera i que no passi res, sigui o no sigui legal.

No diré que Floria i Cortés són uns lladres perquè seria delictes ja que a l'honor, com al valor, hi sigui o no hi sigui, sempre «se le supone» i no cal. Però sí que citaré Bertolt Brecht quan parlava de les diverses formes de «matar» i afirmava a continuació que «Només algunes d'aquestes coses estan prohibides en aquest estat.» I sí, és clar que hi ha moltes maneres de robar i algunes d'elles són absolutament legals, però si som aquí és, precisament, perquè fins i tot les legals deixin de fer-se i de justificar-se.

I parlant d'un altre tema i com a consideració general, algunes continuem pensant que els lladres, vagin arreglats o mudades, llueixin o brillin, portin corbata o ulleres de pasta, parlin bé o facin enternir... no mereixen cap mena de consideració. Cap ni una si, a més, allò que roben, distreuen, descontrolen o es poleixen, digueu-li com cregueu que sigui més encertat, són diners públics, de

totes i tots. Cap consideració, ni a Tarragona ni enlloc.

Jordi Martí Font és regidor de la CUP a l'Ajuntament de Tarragona.